

‘Ο χειμών πλησιάζει τούς συζύγους* αλλά και συγχρότως τούς κάμει νά μαλόνουν ἀπὸ πρὸ κοντά.

*
‘Όταν μία γυνὴ μᾶς ἀγαπᾷ, συγχωρεῖ τὰ πάντα, ἀκόμη καὶ τὰ ἐλαττώματά μας* ὅταν δὲν μᾶς ἀγαπᾷ, δὲν συγχωρεῖ τίποτε, οὔτε τὰς ἀρετάς μας.

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΗΣ ΓΟΡΤΥΝΙΑΣ

(κατὰ τὸν ἦχον «λάμπει ὁ ἥλιος ἔς τὰ βουνά...»)

Ἐβγῆκαν οἱ Γορτύνιοι ἀγνάντια ἔς τὸ γεφύρι
Γιὰ νὰ ξεπροβοδίσουνε τούς βουλευτὰς τοῦ ἴστειλαν,
Ντουφεκορίχταν κ' ἔλεγαν μ' ἀλλαλαγμὸ μεγάλο.
‘Ὡρα καλὴ σας βουλευταὶ ποῦ πᾶτε ἔς τὴν Ἀθήνα
Στείλτε ροσφέτια μπόλλικα γιὰ νὰ σᾶς ξανακάνουν
Καὶ πέστε καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τοῦ Ἀθανασιάδη,
Πολλοὺς πολλοὺς χαιρετισμοὺς κι' ὅτ' εἴμαστε ἴδιοί του
‘Όσο νὰ τὸν ἀλλάξουνε νὰ πᾶμε μὲ τὸν ἄλλον.
Δὲ φταίμ' ἐμεῖς φταῖν' οἱ καιροὶ—καταραμένοι χρόνοι—
Ποῦ δὲν μπορεῖς χωρὶς ψευτιά νὰ κάνης τὴ δουλειά σου.
Κι' ὁποῖος γυρᾷε τὸ σωστὸ κάλλιο νὰ σιωπήσῃ
Γιὰτὶ δὲ βγαίνει βουλευτὴς κανεὶς χωρὶς ροσφέτια.
Κάλλιο νὰ πᾶῃ ἔς ἱερμιά νὰ μπῆ σὲ μοναστήρι
Γιὰτὶ τοῦ κάκου κοπανᾷ νερὸ μὲς ἔς τὸ χαθάνι.
Τοῦ κακ' ἀνεμοδέρνεται τὸν κόσμον γιὰ ν' ἀλλάξῃ.
Ἐπέθανε ἡ ἐντροπὴ καὶ ἡ φιλοτιμία
Γι' αὐτὸ ἡ Ἑλλάς κατάντησε κορόιδο τῆς Αὐστρίας.

Φαλέξ.

ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΜΟΙ.

Ἡ Ἀρχή.

Πολλὰ λέγονται περὶ τῆς ἀρχῆς τῆς δεξιώσεως τοῦ κ. Δεληγιάννη* οὕτω τινὲς ἀποδίδουσιν αὐτὴν εἰς τὸ στερεότυπον τῆς Πρωτῆς περὶ δημοσιεύσεως τῶν διπλωματικῶν ἐγγράφων κτλ. ἄλλοι εἰς τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ κ. Ζυγομαλά ἀποβλέποντος εἰς ὑψηλότερον μέλλον παρὰ τῶ κ. Δηλιγιάννη, τινὲς εἰς τὸ ἐπικρατοῦν ἔθιμον, καὶ ἄλλοι εἰς αὐτὴν τὴν δύναμιν τοῦ κόμματος τοῦ ὁποῦ ἡ στασιμότης εἶναι ἀληθῶς ἀξία παρατηρήσεως καὶ ὑποδοχῆς.

Ἄλλ' ἰδοὺ ποία ἡ ἀληθὴς ἀφορμὴ τῆς ὑποδοχῆς :

Ἀρχιλοῦστρος, τοῦ ὁποῦ τοῦ ὄνομα ἀμφισβητεῖται, παρουσιάζεται ἐνώπιον τοῦ κ. Βαμπᾶ ἀρχισυντάκτου τῆς Στοᾶς, καὶ τῶ λέγει ἐπὶ λέξεσι τὰδε :

— Κύρ Ἀριστείδη! αὔριο φύλλον δὲν πουλιέται! . . .

— Γιατί;

— Γιατί εἴμαστε γιὰ τὴν ὑποδοχὴ τοῦ κυρ Μπαλαμπάνη καὶ τοῦ Δηλιγιάννη.

Αὕτῃ ἡ διάκρισις μεταξὺ κυρίου καὶ μὴ, δὲν σᾶς κάμνει ἐντύπωσιν ἀνδρογόνου;

Τότε ὁ ἀρχισυντάκτης νίψας τὰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ τὸ πρόσωπον, συμπαραλαβὼν δὲ καὶ τὸν ἀρχιλοῦστον κατῆλ-

θεν εἰς Πειραιᾶ ὅπου ἀνέμενον καὶ οἱ λοιποὶ πολῖται τὸν ἔξοχον ἄνδρα.

Ἡ ἔλευσις τοῦ πυροσκάφου.

Τὴν φορὰν αὐτὴν, οὔτε προσφωνήσεις οὔτε ἀντιφωνήσεις, οὔτε ἀτμόπλοια, οὔτε Ῥοντήρης, οὔτε στέφανοι οὔτε εἰς τοῦλάχιστον . . . Στεφανίδης* ὁ κομματάρχης μόνος ἀνεμένετο εἰς τὸ καφενεῖον τοῦ Τζελέπη ὑπὸ τῶν φίλων. Εἷς τούτων κροτῶν τὴν γυμνὴν πτέρναν του ἐπὶ τοῦ λιθοστρώτου τῆς προκουμίας, καὶ οἶονεὶ φερόμενος εἰς τὴν αὐριον :

— Ἡ Πρωτὰ καὶ ἡ ὑποδοχὴ τοῦ Δεληγιάννη! ἐφώναξε ἔξαλλος.

Ἡ θαλαμηγός εἰσῆλθεν* ὁ Ζυγομαλάς καὶ οἱ ὑπὲρ αὐτὸν περιεκύκλωσαν αὐτὴν διὰ τῶν λέμβων ζητωκραυγάζοντες, ἐνῶ οἱ λεμβοῦχοι ἀνερχήθησαν διὰ τῶν πλευρῶν τῆς καὶ διεσπάρησαν ἀγρίως ζητοῦντες, κἀνένα . . . ἐπιβάτην! Τέλος ἡ συνοδεία ἅπασα ἀπεβιάσθη, ἀνήλθε ἀμάξας τινὰς, καὶ κατέλαβε τὴν εἰς Ἀθήνας ἀγούσαν.

Ἐν Ἀθήναις.

Ἦτο ἕκτη ἐσπερινὴ ὥρα! Πρὸ μικροῦ εἶχε παύσει ἡ βροχὴ! Αἱ ὁδοὶ τῆς πόλεως ἦσαν καταλασπωμέναι! Τοῦτο ἦτο ὅλως τυχαῖον γεγονός, καὶ δὲν ἔχει καμμίαν σχέσιν μὲ τὴν ὑποδοχὴν τοῦ κ. Δεληγιάννη. Ὁ οὐρανὸς ἦτο συννεφώδης ἐπομένως ψηλαφητὸν θὰ ἐπεκράτει σκότος ἐάν οἱ φανοὶ τῆς πόλεως δὲν ἀντεπροσώπευον ἐν μέρει τὸν οὐρανὸν ἀστερόεντα! Οἱ ἄνθρωποι πάντες εἶχον ἀποσυρθῆ εἰς τὰ συνήθη τῆς πρωτευούσης κρυσφύγετα ὅταν ἡ βροχὴ ἐξέρχεται εἰς καταδίωξιν τῶν! Νεκρικὴ σιγὴ ἐπεκράτει ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς, ἣν ἐμμελε νὰ διασχίσῃ ὁ γεαρότερος κομματάρχης, κάμπτων τὴν τοῦ Ἐρμοῦ ὁδὸν ἀπὸ τοῦ Μοναστηρίου!!! Αἶφνης ἐν κόκκινον φῶς ἀναφαίνεται ἀπὸ τοῦ ἀκροτάτου τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς καὶ πάντες; τείνουν τὰ βλέμματά τῶν πρὸς τὸ φῶς τοῦτο. Ἦτο ἄρα γέ τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν; Ἦτο τὸ γεννηθῆτω τὸ φῶς;

— Οὐχί! Ἦτο φῶς... βεγγαλικόν!!!

Τὸ φῶς τοῦτο ἠκολούθει μία ἀμάξα, ταύτην ἄλλο βεγγαλικὸν κίτρινον, τοῦτο ἄλλη ἀμάξα, καὶ ταύτην πάλιν βεγγαλικὸν ἄλλο καὶ καθεζῆς...

Ἡ διαδήλωσις.

Φωναὶ ἀπὸ Πρωτῆς ἀκονισμέναι, βραχναὶ ὡς ἐφημεριδοπῶλαι, συγχυσμέναι ὡς μεθύστραι, ἐπλήρουν τὴν ὁδὸν Ἀθηνᾶς διὰ τῶν κάτωθι ἀξιοσημειώτων προσαγορεύσεων.

— Ζήτω ὁ Δηλιγιάννης?

— Ζήτω ὁ ἀρχηγὸς τοῦ τρίτου κόμματος??

Συνήθως δύο κόμματα ἀγωνίζονται εἰς τὰ συνταγματικὰ πολιτεύματα. Τρίτον κόμμα δὲν ὑπάρχει ἢ ἂν ὑπάρχη εἶναι οὐδέτερον.

— Μήπως εἴθε οὐδέτερος κ. Δεληγιάννη;

Τὸ τέλος.

Ἐποθέτω ὅτι τὸ τέλος τῆς ἱστορίας αὐτῆς, ἐάν θελήσω νὰ τὸ ἐξαγάγω ἀπὸ τῆς ἀρχῆς εἶναι ὅτι ὁ κ. Βαλαβάνης θὰ ἀντικαταστήσῃ τὸν Δηλιγιάννην, ὅστις ὁμολογουμένως ὡς τμηματάρχης τοῦ ὑπουργεῖου τῶν ἐσωτερικῶν διοριζόμενος τοιοῦτος ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Βαλαβάνη θὰ ἀποβῆ λυσιτελέστερος καὶ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ εἰς τὴν ἰδιαιτέραν αὐτοῦ πατρίδα.

Ῥίπορτερ.